

[Indenrigs- og boligministeren.]

enige om nedsættelse af spareudvalget, hvis resultat jeg ingenlunde er begejstret for eller tilfreds med, men som jeg forstår efter det forarbejde, der er gjort i ministerierne inden og også i den tid, jeg har været minister — ministerskiftet fandt jo sted på et tidspunkt, da man i departementerne var optaget af at skaffe materiale frem til spareudvalget. Jeg er ingenlunde tilfreds med, at vi kun når et samlet resultat på 30 mill. kr., men jeg foragter ikke et resultat på 30 mill. kr. Jeg mener, at det er et resultat, og havde det udspil ikke fundet sted, er der i alt fald ingen af os, der har visshed for, at det arbejde var blevet sat i gang.

Øvrigt vil jeg gerne sige, at lovgivningsmagten, nej, jeg vil hellere bruge den vending, det ærede medlem brugte, et citat af min tale den 16. marts, som han så ofte og så flittigt har studeret: at *rigsdagen* var hjælpeløs, når det gjaldt om at finde besparelser. Måske rigsdagen vil vise sparebanken den venlighed også at være lidt mindre opfindsom, når det gælder om at finde på udgifter. Der er noget paradoksalt i, at vi med lys og lygte leder efter besparelser på alle konti på statens regnskab og stiller forslag til overvejelser i spareudvalg og finansudvalg om at nedskære et tilskud her og et tilskud der, når et eller andet rigsdagsudvalg alligevel pludselig finder på i et anfald af lyksalighed over at kunne være godgørende at ville give f. eks. en bevilling på 100 000 kr. til forøgelse af antallet af middagsportioner til studenterne. Jeg tvivler ikke om, at det er en ualmindelig naturlig tanke for rigsdagen at beskæftige sig med spørgsmål af den art; men står det i forhold til planer og diskussioner om at nedsætte tilskud til Røde Kors, og hvad ved jeg? Der må dog være en vis afvejning af formål og ofre, og det forekommer mig, at dette ofte sker altfor tilfældigt.

Øvrigt vil alle bestræbelser for at spare — jeg er overbevist om, at det gælder et hvilket som helst ministerium og et hvilket som helst departement — naturligvis blive fortsat, så det ærede medlem hr. Kolbjørn behøver ikke at være urolig ved tanken om, at vi er standset ved det resultat, der hidtil er nået.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg fandt det påfaldende, at den højtærede indenrigsminister, da han talte om rigsdagens initiativ, nævnte middagsportionerne til studenterne. Jeg kunne tænke mig, at den højtærede indenrigsmini-

ster kunne finde mere nærliggende eksempler på rigsdagens initiativ, på hans eget initiativ. Han kunne tale med det ærede medlem hr. Karl Olsen om det antal møder, det ærede medlem nu holder landet rundt i øjeblikket. Der ligger en ret stor udgift på det punkt. Det kunne den højtærede minister have taget med i sine overvejelser fremfor vore små middagsportioner til studenterne.

Jensen-Broby: Det ærede medlem hr. Kolbjørn stillede et direkte spørgsmål til mig, idet han spurgte mig, om det var min opfattelse, at ministrene har forsømt at foretage besparelser. Nej, det er ikke min opfattelse, men det er min opfattelse, at det vil være lettere for ministrene at foretage besparelser, når der fra spareudvalget gives dem en opfordring dertil gennem et bestemt forslag.

Til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard skal jeg ikke sige så forfærdelig meget. Jeg anerkender, at en debat med ham ikke er let. Han er jo altid den overlegne, og jeg føler mig som den underlegne. Det ærede medlem siger, at jeg i spareudvalget ikke har taget særstandpunkt. Jo, jeg kan ikke referere alt, hvad der er sket i spareudvalget, men jeg tror, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard er enig med mig i, at der er adskillige poster, for hvilke jeg har krævet nedsættelser, uden at de er blevet gennemført.

Det er rigtigt, at spareudvalget ikke kan give ordrer til embedsmændene, men vi kan bede ministrene om at give ordrer, og det var hensigten med mit forslag.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard finder, at jeg har kompromitteret spareviljen, og hævder, at jeg i finansudvalget har stemt på forhøjelser også af frie bevillinger. Jeg kan ikke kontrolere de ting, som det ærede medlem nævnte, for det har jeg ikke gjort op, men jeg vil ikke benægte, at der også er poster indenfor de frie bevillinger, som vi har forhøjet i dette finanslovsforslag. Jeg vil ikke benægte, at jeg er gået med til det, selvom jeg ikke har været glad for det, men det er noget andet. (*Afbrydelse*). Ja, jeg har ikke noget ud af at stille forslag, når jeg ikke kan få et flertal med dertil. Det står i direkte forbindelse med det, jeg sagde før, om, at jeg kunne stå noget stærkere i mit arbejde for at spare, hvis jeg ikke sad som formand for finansudvalget. Det tror jeg er rigtigt, og derfor kan det også komme til at flaske sig sådan, at dette forhold ændres.